

Nei-velger: Over til SF!

Taler

Finn Gustavsen

Dato

2 mars 1973

Omstendigheter

SFs 8. landsmøte

- 1 Det sto ikke særlig godt til med SF ved siste ordinære landsmøte, i 1971. Partiet hadde nærmest bare hengt sammen ved tapper innsats fra noen få etter den harde motgangen i 1969. Det er på denne bakgrunn vi må vurdere vår situasjon, og ikke på én måneds tilfeldige galluputslag. Vi har påvist de svakheter ved
- 5 Gallups system som før 1969 førte til at SF fikk for høye tall og som nå fører til at vi får for lave. Vi tror ikke på et gallupresultat som på én måned fører hele tre prosent av det norske folk over til de borgerlige. Neste måned er vi på 6-tallet igjen og vi er overbevist om - med de informasjonen vi har - at SFs reelle styrke foran stortingsvalget ligger et sted mellom 6 og 9 %.

10

- Alle partier er nå tjent med å la gallup gallopere, og konsentrere seg om politikk. I SF noterer vi den mest framgangsrike landsmøteperiode i partiets historie, med et høyere aktivitetsnivå og skoleringsnivå enn noensinne. Vi har flere lag og bedre lag, flere medlemmer og bedre medlemmer. Kontingentinnbetalingen
- 15 økte med 50 % fra 1971 til 1972. Mest stolt er vi av studievirksomheten. 62 000 studiehefter i sosialisme er solgt, anslagsvis 5000 har gjennomgått et av våre kurser i sosialisme og 7-8 tusen vårt studiemateriale om EF. Vi har etter hvert fått en pen flora av lokalaviser som viser stor innsikt i den politiske kampen på grasrota. SF-lag og medlemmer er ofte de mest aktive - uten å stikke seg fram - i
- 20 tallrike politiske aksjoner på det lokale plan.

- EF-striden viste vår styrke. Jeg tror ikke jeg tar munnen for full når jeg sier at SF sto for bortimot halvparten av Folkebevegelsens aktivitet på grunnplanet. Partiet og dets medlemmer innordnet seg på en korrekt måte i folkets kamp og
- 25 viste ingen tendenser til sekterisme og partisjåvinisme i denne kampen - i motsetning til dem som skadet kampen mot EF ved å opprette en egen mostander-filial.

30 Vi har en rekke eksempler på god kombinasjon av parlamentarisk og utenomparlamentarisk virksomhet og, det siste halve året, ikke bare i forbindelse med kommunestyrene. En rekke av de mange saker Arne Kielland har tatt opp i Stortinget, er reist av SF-lag og lokalbefolkningen mange steder.

35 Men la meg ikke skjule svakhetene: ennå har vi altfor mange lag som ikke driver med stort annet enn å være representanter i kommunestyret. Tross den sterke økningen i kontantinnbetalingene er det ennå mye slendrian. Mange av våre tillitsfolk mangler organisatorisk skoloring. Etter den sterke framgangen i politisk skoloring, må nå den organisatoriske skoloringen i første rekke.
40 Sentralstyret har sin del av skylden: vi har ikke maktet å lage den tillitsmannshandboka som så sårt trengs i de fleste lag.

La meg nevne den betydelige framgangen for Orientering, med overskudd på regnskapet for 1972. Men her må vi ikke være for optimistiske. Orientering har
45 valgt ikke å delta i prisgaloppen og det kan bety et dårligere økonomisk resultat i 1973. Likevel utvider Orientering redaksjonsstaben og jeg tror det vil glede mange når jeg sier at det er full enighet om at styrkingen først og fremst skal gjøre Orientering til mindre Oslo-avis og mer distriktsavis med mer og bedre stoff om miljø- og ressursvern og distriktpolitikk. Men husk, uansett hva vi
50 vedtar om Orientering: Den er SFs egen avis og lag og medlemmer er forpliktet til å selge den i langt større grad enn hittil.

Når det fra tid til annen heter om SF at partiet markerer seg dårlig, så skyldes ikke det lav aktivitet. Det er former for aktivitet som ikke når fram i stor-avisene
55 og NRK, men som har stor betydning i det lokale miljø og virker både "markerende" og rekrutterende for sosialismen.

Men det er klart at SFs fravær fra Stortinget har betydd mindre publisitet. Selv om det er full enighet i SF om en arbeidsstil som ikke konsentrerer all
60 oppmerksomhet om de parlamentariske organer, er det full enighet om at vi må satse for fullt for å få en best mulig representasjon i Stortinget. I hvilken utstrekning dette skal skje ved å stille rene SF-lister eller ved valgsamarbeid, skal vi komme tilbake til i morgen.

65 Det siste halve året har vi vært representert i Stortinget, kvantitativt svakt med én mann, kvalitativt sterkt ved at det har vært en kar som Arne Kielland. Vi sa på

et visst tidspunkt for ca. et år siden at "vi tar ikke imot hvemsomhelst fra Arbeiderpartiets stortingsgruppe". At vi ville ha Kielland var det ingen tvil om
70 og han har sannelig ikke gjort våre forhåpninger til skamme. Jeg har lang erfaring fra en to-mannsgruppe i Stortinget, jeg vet hva jeg snakker om når jeg tar hatten av for den kjempeinnsats Arne Kielland har gjort for SF i Stortinget.

De journalister som sier at SF ikke har markert seg, må ha sittet i
75 stortingsrestauranten når Kielland har markert SF på en ypperlig måte. Han fikk minimal pressedekning for sitt store, realistiske skattealternativ som bl.a. omfattet fjerning av moms på matvarer. Vi får ta dét med ro, når vi i dag kan konstatere at denne merkesak i SFs politiske kamp er i ferd med å bli allemanns eie.

80 Den økonomiske situasjon, den skjeve utviklingen i priser, skatter, lønninger, har hatt en bred plass i partiets arbeid og vil komme til å spille hovedrollen i valgkampen. Det er en nær sammenheng mellom den EF-tilpasningspolitikk som har vært ført og den stadige forverringen i de økonomiske kår for brede lag
85 av folket. Det er uro på arbeidsplassene som aldri før. For første gang kan det ventes en reell og omfattende opposisjon på LO-kongressen. De nye reglene for valg av representanter har ennå ikke kunnet gi opposisjonen i fagbevegelsen tilfredsstillende slagkraft på LO-kongressen, men det er ikke tvil om at den vil bli mindre preget av yes-menn og pamper enn før.

90 Selv Aspengren tvinges til å bekymre seg mindre over arbeidsgivernes økonomi enn arbeidstakernes. Selv Aspengren mener noe må gjøres med momsen. Og ikke bare Aspengren. De politikere som har hele ansvaret for den økonomiske misèren overgår nå hverandre med svevende løfter.

95 Vi smiler overbærende i SF når nestformannen i Stortingets finanskomite Arvid Johanson peker på sammenhengen mellom innføringen av moms-systemet i 1969 og den voldsomme prisstigningen vi har hatt siden. Da SF tok kampen opp i 1969 mot momsen og resten av det urimelige EF-skattesystemet som da
100 ble innført, ble vi angrepet for usaklighet og svartmaling fordi vi sa at prisstigningen ville slå alle rekorder.

Men hva skjedde: Før 1970 var prisstigningen 3-4 % i året. I 1970 steg prisene med over 7 %, det samme skjedde i 1971 og 1972 - og er i ferd med å skje i 1973.

110 Det kaller også på smilet når Ragnar Christiansen skyver ansvaret over på det han kaller "de borgerliges skattesystem av 1969". Christiansen og hans parti gikk riktignok inn for noen endringer i Bortenregjeringens skattesystem, bl.a. kjørte de en effektiv propaganda på A-moms mot B-moms, 15 % moms istedenfor 20 %, men for øvrig var de med på å skreddersy for EF det alt vesentlige i vårt skattesystem sammen med de borgerlige.

115

Senere fikk Christiansen være finansminister i halvannet år. Han fingret litt med formuesskatten for aksjeselskaper, men tviholdt på B-momsen og det alt vesentlige i det han nå kaller de borgerliges skattesystem.

120 Ingen satser mer på at folk glemmer enn Arbeiderpartiets ledere. De har ikke før forlatt statsrådstaburettene før de glemmer at de har sittet i dem. Noen få måneder etter at de går av, legger de all skyld på dem som overtar. Vi skal hjelpe folk til å huske - bl.a. at 1972 ble det hittil dårligste år for de norske lønnstakere og at 1972 var et år da Ragnar Christiansen og Arbeiderpartiet hadde hele det
125 parlamentariske ansvaret for den økonomiske politikk.

SF har så lenge det har eksistert kjempet for et rettferdigere skattesystem og for en økonomisk politikk som tjener interessene til de brede lag av folket, den vanlige arbeider og funksjonær, fisker og gårdbruker. Vårt viktigste og
130 prinsipielle krav er: bort med hele moms-systemet, det har spilt fallitt. Vårt kortsiktige krav: bort med moms på matvarer - er blitt et folkekrav - over 100 000 arbeidere har streiket for det. Vi tar ikke all ære for oppslutningen om kravet, men vi synes partiet her har gjort en god jobb.

135 Skeptikere og såkalt ansvarlige spør: har vi råd til skattereformer som kommer storparten av befolkningen til gode? Reformer som fjerning av moms på mat, fjerning av, eller reduksjon av, statsskatten for inntekter under 40 000.

140 Visst har vi råd. Vi har råd til - dvs. Arbeiderpartiet og de andre borgerlige har råd til - å bruke bortimot tre og et halvt tusen millioner til NATOs militærvesen i USA-basen Norge. Vi må ikke la dette groteske forholdet komme i bakgrunnen i SF. Folk klager over skatter og avgifter, men tenker de over at det hver dag går 10 millioner i militærsluket? At hver skatteyter i gjennomsnitt punger ut med 2000 kroner i året til et militærvesen hvis viktigste funksjon er å

ivareta USAs interesser som verdens "klassepurk"? I ti år har norske skatteytere bidratt til å muliggjøre USAs krigsforbrytelser i Vietnam og overgrep mot millioner av mennesker i alle verdensdeler.

- 150 SF vil fortsatt opplyse folk om dette og arbeide for en rask nedtrapping av militærutgiftene, selv om det fins sosialister som synes det er riktigere å propagandere for økt forsvarsvilje enn for NATO-milliarder til framskritt.

- La meg likevel understreke: SF har aldri anvist dekning for skattelettelser i militærbudsjettet. Det forslag Arne Kielland la fram i Stortinget sist høst anviste dekning gjennom en sosial omfordeling av skattebyrdene og var en realistisk løsning som det burde vært en selvfølge for Arbeiderpartiet - om det hadde vært et arbeiderparti - å støtte. Men Arbeiderpartiet fortsetter å privilegere næringslivet og de med høye inntekter i samfunnet. Det kan ikke løpe fra
155
160 ansvaret for en politikk som rammer de lag av folket som Arbeiderpartiet skulle representere.

- SF vil i den økonomiske politikken kjøre kravene om utjamning i levekår, like kår for nordmenn, enda sterkere fram enn før. Dette er altfor lite framme i den offentlige debatt. Preika om den storartede "verferdsstaten" la altfor lenge et
165 tåkeslør over det faktum at det norske samfunnet slett ikke utviklet seg i retning av større likhet, over det faktum at den økonomiske klasseforskjellen i Norge er like stor i sytti-åra som i tjue-åra. Likhetskravet har også vært altfor lite framme i sosialistiske bevegelser, og synes nesten å være glemt i en rekke land som kaller seg sosialistiske, men som i stor grad har bygd opp nye styrende elitesjikt i
170 samfunnet med økonomiske og sosiale privilegier.

- Vi kaller det heller ikke sosialisme når et regime tar i bruk politiske prosesser for å undertrykke opposisjonen - slik tilfellet er i Tsjekkoslovakia i dag. SF har
175 sluttet seg til en internasjonal - sosialistisk - kampanje mot de nye rettssakene. Kampanjen som er startet av sosialister som har stått fremst i kampen mot imperialismen og kapitalismen, har en dobbel målsetting: å få de sovjetiske intervensjonsstyrkene ut og legge grunnlaget for sosialistisk demokrati i Tsjekkoslovakia.

- 180 Ingen bevegelser som kaller seg sosialistisk kan godta situasjonen i Tsjekkoslovakia uten å reagere, slik SF har reagert også mot det som har skjedd i Vietnam og Hellas. (La meg i parentes nevne: Jeg kommer tilbake til Vietnam i

185 morgen - da vår kamerat Phan Hoi kommer til landsmøtet.)

Vi må ikke utsette likhetskravet til vi kommer fram til det forjettede land: sosialismen. Vi må ikke bygge vår strategi på "å støtte krava te alle", bl.a. krava fra toppgasjerte embetsmenn. Tvertimot må vi reise likhets- og solidaritetskravet
190 også under kapitalismen, og sette dem i fremste rekke i vår kamp.

Enda sterkere enn før må vi avsløre samfunnsbevarere med 17. maisløyfer som snyter samfunnet for millioner i skatt. Vi må ikke finne oss i at en Olav Thon, som snart eier annenhver gård i Oslo sentrum, og en godseier som Lövenskiold
195 som hersker over det friluftsparadis som rettelig tilhører hele befolkningen, betaler null i skatt (uten å være skattesnyter etter loven). Vi må fortsette kampen mot næringslivets spisser, i bankvesen, industri og skipsfart som er landets egentlige herskere og som stadig har fått nye skatteprivilegier.

200 Igjen bruker vi Den norske Creditbank som symbol, den største av de største, banken som brukte millioner på en reklamekampanje for aksjedemokratiet, banken hvor fru Gundersen og Orienterings redaktør Kjell Cordtsen har én aksje hver og er bestemmende medeiere. Ved de årlige generalforsamlinger tar fru Gundersen sin peneste kjole og Kjell Cordtsen sin peneste dress og møter på
205 Bristol. Fru Gundersen tier, mens Kjell Cordtsen taler om de høye herrers høye tall. Ved avstemningen rekker fru Gundersen og kamerat Cordtsen sine eneaksjer - og altså: enestemmer - i været, mens de høye herrer blafrer med tusener av aksjer hver - og tusener av stemmer, og stemmer fru Gundersen og kamerat Cordtsen ned.

210

Den norske Creditbanks overskudd var 14 millioner i 1960 og ca. 100 millioner i 1972. Skatten økte bare fra 9 til 14 millioner. Det viser i et nøtteskall det norske privilegiesamfunnet. Disse kaksene ville ha oss med i EF - ikke av hensyn til folket, men for å bevare og øke sine egne privilegier.

215

Norge hører ikke til de verste land når det gjelder inntektsulikheter og klasseforskjell. Men klasseforskjellen øker, utviklingen går den gale veien! Derfor er det en hovedsak for et sosialistisk parti å kjempe for utjamning. Tidligere har SF lansert tanken om et fast kronetillegg ved lønnsoppgjør -
220 istedenfor de prosentvise tillegg som bare stadig øker inntektsulikhetene. Vi må utvikle dette alternativet videre foran neste oppgjør og vi må kreve en stans i lønnsøkningen for dem med inntekter i 100 000-klassen og over. Jeg viser til

225 forslag til uttalelse, den som heter "Like kår", ber om kritikk og kommentarer slik at vi, helst etter denne debatten i dag, kan vedta den.

Personifiseringen av inntektsgaloppen i det offentliges tjeneste er vår nye oljedirektør - samt EF-forskjemper og suspensjonseksperter i Asker Arbeiderparti, Arve Johnsen. Med 180 000 i gasje er han en suveren ener på norsktoppen i 230 staten. Den samme oljedirektør uttalte nylig - med sin vanlige form for saklighet - at populistene vil ha folket tilbake på drengestunivået.

Vi, derimot, tror at hvis slike svermere for rovdrift og det foreldede og farlige begrepet "økonomisk vekst" som Arve Johnsen får ture fram, så havner 235 menneskeheten i det som verre er enn drengestua.

Populisme er for de fleste et uklart begrep, likeledes nye betegnelser som grønn sosialisme, grasfront, grønt gras og mer til. Men vi i SF er stolt over at vi også her har gått foran og vist vei. Teknokratene som styrer verden og Norge, flirte av 240 vårt distriktsprogram av 1967, de lo av SF-innlegg i Stortinget som for første gang rokket ved begrepet "økonomisk vekst" som målestokk for folkets velstand. Mange år etter interPELLERES det i Stortinget om "økonomisk vekst" og finansministeren og alle andre bruker argumenter som de ikke var modne nok til å skjønne da SF reiste problemene første gang.

245 Økopolitikken - ressurs- og miljøvern - må etter mitt syn ses i nær sammenheng med likhetskravet jeg har snakket om. Vi skal åpent og ærlig - som Hartvig Sætra - si at land som kaller seg sosialistiske ikke på noen overbevisende måte har møtt disse problemene. Og vi skal åpent innrømme at sosialismen ikke automatisk gir 250 de perfekte løsninger. Men hva vi er helt sikre på, er at ressurs- og miljøproblemene ikke kan løses innenfor et kapitalistisk samfunn med profittmotivet som dominerende drivkraft og at et sosialistisk demokrati med særlig vekt på likhet og rettferdighet er det eneste brukbare system overfor den utfordring øko-krisen representerer.

255 Med en bedre fordeling av ressursene har vi tatt et langt skritt. Ved å slå ned på alle former for rovdrift på naturen og dens ressurser, fjerne den sløsing som det kapitalistiske systemet fører med seg, slå av på kravene til emballasje og unyttige varer, fjerne profittmotivert reklame, innebygd slitasje i varene o.s.v. har vi tatt 260 enda større skritt.

Men vi må ikke godta de andres premisser for debatten - konsentrert om uttrykket "null-vekst". Vi er ikke for null-vekst. Vi er for all den vekst som
265 bygger på balansen i naturen og bevarer vårt miljø. Den vil gi velstand og vekst - og større trivsel i tillegg. Odelstinget gjorde nettopp et vedtak som vil redusere den økonomiske veksten i Norge - forbud mot tobakksreklame.

Nasjonalproduktet i Norge vil bli redusert ved at det skal brukes mindre penger til skadelig reklame. Men vil folket få det dårligere av den grunn?

270 50 mils fiskerigrense - eller for å si det mer presist: en fiskerigrense lik kontinentalsokkelen, er at annet SF-krav som nå har fått bred folkelig oppslutning. Kravet bygger på rasjonell og fornuftig arbeidsdeling: Havets ressurser skal utnyttes av de mennesker, i Island og i Norge, som bor i nærheten
275 av disse ressursene og som gjennom generasjoner har levd av å utnytte disse ressursene. Men kravet springer også ut fra ønsket om å bevare ressursene, hindre kapitalistiske trålrederier - og stortrålere fra kommuniststyrte land, det må også sies - i å fortsette en rovdrift som må ende med at fisken helt blir utryddet.

280 Hvem er det som her arbeider for nullvekst? Er det dem som ville slippe EFs rovdrift til og med innenfor 12-mils grensen og dermed undergrave fiskerinæringen for godt, eller dem som krever forsvarlig utnytting av havets ressurser av den befolkning som gjennom hele vår historie har lært seg å utnytte
285 og husholde fiskeriforekomstene.

Fiskeribefolkningens interesser må ikke skusles bort i handelsforhandlingene med EF! Vi sier det samme som formannen i Troms Fiskarlag, Trygve Nilsen, 50 mils grense er viktigere enn tollnedsettelse på frossenfilet. Med femti mils
290 grense er slaget tapt for kontinentets stortrålere, da har vi redusert rovdriften og har et verdensmarked enten tollen er sånn eller sånn. Det er en skam at Norge ikke offisielt har anerkjent Islands utvidelse av fiskerigrensen. Det er bra at vi samler inn penger etter katastrofen på Vestmannaøyir, men det handslaget det islandske folk først og fremst ber oss om, er aktiv støtte i kampen for
295 fiskerigrensen.

SFs krav er: Full solidaritet med våre islandske brødre!

Arbeidernes faglige og politiske organisasjoner har forsømt seg på ett vesentlig
300 område: kvinnens kamp for likestilling. Også SF har forsømt seg, men vi skal

forbedre oss.

305 Kvinnerenes situasjon er bestemt av det kapitalistiske samfunnet. Kvinnerenes kamp for likestilling kan derfor ikke skilles fra arbeiderbevegelsens kamp for et nytt samfunn, der de som skaper verdiene også rår over produksjonsmidlene og fruktene av sitt arbeid.

310 Kvinnesaken må bli en uadskillelig del av vår strategi for sosialisme. Vi håper at dette landsmøtet og det manifest for sosialistisk kvinnepolitikk som her blir lagt fram, skal bli et vendepunkt, gi kvinnene en sterkere posisjon i vårt parti, og øke slagkraften i kvinnerenes krav om likeverd og likestilling.

315 SF vil føre sin kamp videre under stikkordet: Kamp mot fortsatt EF-tilpasning.

Det høres negativt ut, å kjempe mot. Men det er ikke negativt. Kampen mot EF-tilpasning - og faren for aktualisering av medlemskap - er kampen for Solidaritet - Sjølstyre - Sosialisme! Det er kampen for å engasjere folk i samfunnsmessig innsats, for å styre sjøl, for bevaring av alt det gode i det norske samfunnet, for 320 folkestyre istedenfor kapitalmakt, for å opprettholde bosetningen der folk vil bo, for at pendlerne skal få arbeid der de hører hjemme, for at storbybefolkningen ikke skal bli kvalt av presset fra profittinteressene, for bevaring og bedring av miljøet og vern om ressursene, for solidaritet og samhold mellom menneskene.

325 Berge Furre vil snakke etter meg om forhandlingssituasjonen med EF. Jeg vil likevel si:

De tar feil hvis de tror at de skal få oss til å tie om EF i valgkampen og senere. 330 Debatten om "de 52", d.v.s. den avtrappende Høyre-stortingsmannens grunnlovsforslag, regner jeg som avsluttet. De ble presset til å ta avstand fra forslaget. Men kampen om EF-medlemskap er ikke slutt med det. Høyre sier åpent at det vil arbeide for å aktualisere kravet om medlemskap - Arbeiderpartiet sier foreløpig at "Det er ikke aktuelt". Arbeiderpartiet går på gummisåler, som 335 det heter i en kjent revyviser.

Men også her har vi nyttige erfaringer:

"Ikke aktuelt med medlemskap", sa de i valgkampen i 1961. I 1962 vedtok de å

søke medlemskap.

"Ikke aktuelt", sa de i valgkampen i 1965. I 1967 søkte de medlemskap.

345 "Ikke aktuelt", sa de i 1969. I 1970 søkte de medlemskap.

"Ikke aktuelt", sier de i 1973. Tror de vi er idioter?

Selvsagt skal kampen om EF fortsette, selvsagt skal den føres også i valgkampen.

350

Arbeiderpartiet ønsker en eneste problemstilling foran Stortingsvalget:

"Regjeringsvalg" - "borgerlig regjering" eller "arbeiderregjering". DNA ønsker seg tilbake til den periode Olav Oksvik karakteriserte slik: "Det er ingen politisk

355 situasjon: Arbeiderpartiet har makta." Vi har en politisk situasjon som vi har hatt det siden 1961, da SF kom inn på den politiske arena. Det brøt rekken av egenrådige A-regjeringer, og det norske folk tjente på det i perioden 1961-1965.

At vi fra 1965 har hatt borgerlige regjeringer, er ikke SFs ansvar. Det skyldes

360 Arbeiderpartiets - og Senterpartiets - kyniske avvisning av en demokratisk valgordning. Med en rimelig valgordning som det har vært foreslått i hver periode, ville det ikke vært borgerlig flertall verken i 1965 eller i 1969.

Arbeiderpartiet har selv ansvaret!

Begrepet "arbeiderflertall" er et tvilsomt begrep. Aldri har dette stått så klart som etter EF-kampen. Hvem sto arbeidsfolk i by og bygd overfor i denne

365 skjebnesvangre kampen?

De sto overfor Høyre og Arbeiderpartiet.

De sto overfor arbeidsgiverne og LO-ledelsen.

370

De sto overfor pampene i det privatkapitalistiske næringsliv og sosialdemokratenes statskapitalistiske sjefssjikt.

Og hva opplevde arbeidsfolk? Jo, at "deres" parti i furtent makthaveri og for å

375 true og presse arbeidsfolk til å stemme imot sin overbevisning fraskrev seg sitt politiske ansvar for å sikre seieren for gross-Europas multinasjonale kapitalisme og Bryssels byråkrater.

380 De gjorde seg selv til korttidsministre - og fortjente ikke bedre.

De hadde et godt rim: "A-velger er JA-velger". Etter den 25. september rimte det ikke lenger. Skal det rime i dag, må det lyde: "A-velger er JA-velger". Nei-velger: over til SF!

385

390 Stiller SF seg likegyldig til regjeringsspørsmålet? Nei! Vi tror ikke folket uten videre får det bedre om vi har en regjering "utgått fra Arbeiderpartiet". Men utsiktene til konstruktive reformer og fremskritt er større med et borgerlig mindretall enn et borgerlig flertall i Stortinget. Slik vårt politiske landskap er, er Arbeiderpartiet det naturlige regjeringsalternativet og vår strategi for radikale reformer og for et sosialistisk Norge er best tjent med en Arbeiderpartiregjering.

395 Flertall for arbeiderpartiene er derfor SFs målsetting ved valget. Men et slikt flertall oppnås ikke ved at velgere som er uenige med partiet i EF-spørsmålet og andre saker, stemmer på Arbeiderpartiet, stemmer mot sin overbevisning eller lar seg lure av at DNA har noen håndplukkede radikale alibier på sine lister.

400 Arbeiderpartiet kan ikke vinne flertall alene. De borgerlige kan bare bringes i mindretall ved framgang for SF. Vi har sagt det før - og riktig har det vært hver gang.

405 Vi fikk ikke en virkelig ny valgordning. Men de endringer i valgordningen som tross alt er gjennomført, og SFs framgang, betyr at SF vender tilbake til Stortinget sterkere enn noengang, enten vi nå skal slå våre krefter sammen med andre eller stille opp alene. Men det er en diskusjon vi skal ha i morgen.

410 Kamerater! La oss ikke ta noen seire på forskudd. Vi har et hardt stykke arbeid foran oss, på lang og kort sikt. Vi skal kjempe i valgkampen, for å bli godt representert på Stortinget. Men vi skal mer enn det, vi skal - like effektivt som høsten 1971 - drive en organisasjonsbyggende valgkamp som styrker partiet i den mangfoldige virksomhet det er vår oppgave å drive. La dette landsmøtet bli et nytt bevis på SFs framgang - et nytt skritt mot gjennombruddet for sosialismen i norsk politikk. Til arbeid, kamerater!

415

Kilde

Arbeiderbevegelsens arkiv.

420

URI

<https://www.virksommeord.no/tale/nei-velger-over-til-sf>

425

430

435

440

445

450

455